

for Bankerne, noget af en sort Kokarde, og jeg har derfor i Forslaget, som det foreligger, strøget denne Bemærkning, saaledes at der kun stilles Forslag om at forlange, at Bankkontrabøgerne skal indeholde Bemærkning om, at Bankerne er underkastede Bankinspektørens Kontrol.

I § 3 findes jo den Hovedbestemmelse, at nyopstaaede Banker ikke maa have en Kapital af mindre end 200,000 Kr. Man har næret Frygt for, at man skulde faa for mange smaa Banker, og sikkert er det ogsaa, at der er opstaaet et overordentlig stort Antal, mindst noget over 70, smaa Banker, hvis Kapital er under 200,000 Kr. Men naar det i sidste Stykke af § 3 som en Indrømmelse overfor de bestaaende smaa Banker bestemmes, at de skal have Lov til i Løbet af 5 Aar at bringe deres Kapital op til 100,000 Kr. og i Løbet af 10 Aar skal have bragt den op til 200,000 Kr., anser jeg det for at være meget strengt eller rettere sagt alt for strengt overfor de smaa Banker, og jeg mener, at denne Bestemmelse, idet den sigter for højt, skyder over Maalet. Som jeg alt har berørt, findes der her i Landet noget over 70 smaa Banker med en Kapital af under 200,000 Kr., de fleste af dem har deres Kapital liggende mellem 50,000 og 100,000 Kr., men der findes Banker, som endogsaa er nede paa 20,000 Kr. Det forekommer mig nu indlysende, at det vilde rumme meget store Vanskeligheder for en stor Del af disse Banker, ja, endogsaa Fare, hvis man vilde forlange, at saadanne mindre Banker i Løbet af 10 Aar skulde bringe deres Kapital op til 200,000 Kr. Indenfor det rent lokale Distrikt, som de fleste af disse Smaabanker har til Virksomhedsomraade, vilde det maaske neppe være muligt — i alt Fald være forbundet med stor Vanskelighed — at skaffe den fornødne Kapital, og det andet Spørgsmaal vilde være dette: Vil der overhovedet være et Arbejdsfelt for en Bank med saa meget større Kapital? Hensigten har dog været at skabe sundere og bedre, roligere og solidere Forhold indenfor Bankerne, men jeg tror, at man vilde opnaa det modsatte, naar man vilde forlange, at en saadan lille lokal Bank skulde bringe sin Aktiekapital op paa 200,000 Kr.; ikke alene vilde den faa Vanskeligheder ved at skabe denne Aktiekapital, men den skulde jo tillige helst udvide sit Arbejdsfelt, om jeg saa maa sige, i samme Omfang som Kapitalen. Jeg har derfor foreslaaet, at der gives Handelsministeriet Bemyndigelse til eventuelt at kunne dispensere fra denne Regel.

I § 5, der jo i det store og hele omhandler Arbejdsforholdene indenfor Bankerne og deres Administration, hævdes det med stor Bestemthed, at Direktion og Bestyrelse skal holdes fuldstændig udenfor hinanden. Men naar det i det sidste Stykke af Paragraffen bestemmes, at intet Medlem af Bestyrelsen og Direktionen tillige kan være Kasserer eller Bogholder, eller jeg maa maaske hellere vende det om og sige: Naar man har villet forbyde, at en Direktør tillige kan være Kasserer eller Bogholder i Banken, anser jeg dette for at være en i og for sig for streng Bestemmelse. For en Del af de smaa Banker vil det være praktisk, dersom Direktøren tillige kan være enten Kasserer eller Bogholder. Men det er klart, at der ikke maa være nogen Sammenslutning af Stillingen som Medlem af Bestyrelsen og enten Kasserer- eller Bogholderstillingen, idet man naturligvis ikke godt kan tænke sig, at en Mand skal kunne kontrolere sig selv.

§ 7 omhandler Spørgsmaalet om Revisionen. Paragraffen i Kommissionsforslaget begynder saaledes: „Det aarlige Regnskab gennemgaas af Bankens Revisorer, der tillige have at foretage en kontinuerlig Revision af Selskabets daglige Drift.“ Jeg har her tilladt mig at stryge Ordet „daglige“, idet det andetsteds bestemmes, at de store Banker til den daglige kontinuerlige Kontrol skal have faste Revisorer, der har et dagligt Tilsyn med Bankens Virksomhed. Det, man vil have efter § 7, behøver jo ikke absolut at være et dagligt Arbejde. Det skal være en kritisk Revision, der foretages af disse Revisorer, men det skulde for den mindre Bank ikke være nødvendigt at have Revisorer, der absolut hver Dag mødte i Banken. Jeg har, for at der ikke skulde være nogen Tvivl derom, ment, at det vilde være rigtigst, at Ordet „daglige“ udgik.

Endelig er der i § 10 en Bestemmelse, som jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa. I § 10 fastslaas det, at saa snart et Bankselskab foruden sin Reservefond har mistet 50 pCt. af sin Aktiekapital, skal det give Meddelelse derom, altsaa egentlig træde i Likvidation. Der findes en Undtagelse, idet Ministeren for Handel og Søfart efter Indstilling fra Bankinspektøren kan dispensere herfra; men der er i Kommissionsforslaget yderligere tilføjet, at saafremt vedkommende Selskab opfylder de i § 4, 3die Stykke, 1ste Punktum, stillede Betingelser, nemlig at Indlaanskapitalen ingen Sinde maa overskride det 7-dobbelte af Aktiekapi-